

АТОМНИК України

№16—№17 (803—804)
21–28 квітня 2016 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

СЛАВА ГЕРОЯМ ЧОРНОБИЛЯ! 26 КВІТНЯ — 30-ті РОКОВИНИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ

26 квітня Україна і світ ушановуватимуть тридцять роковини Чорнобильської трагедії. Унаслідок аварії на ЧАЕС постраждало майже 3 мільйони наших громадян, у тому числі майже мільйон дітей. Було евакуйовано та відселено понад 150 тисяч людей. Радіактивно забрудненими виявилися майже п'ять відсотків території нашої країни. Глобальна техногенна катастрофа забрала життя і здоров'я тисяч українців, спричинила надзвичайно великі соціальні, економічні та медичні наслідки, які відчуваються донині.

Чорнобиль — місце трагедії і людського болю, є символом безмежної мужності та самопожертви працівників ЧАЕС, пожежників, військовослужбовців, працівників правоохоронних органів, фахівців паливно-енергетичного комплексу і добровольців. Це вони на піку людських можливостей протистояли ядерному смерчу, рятуючи мільйони людей, нас з вами, від смертоносної радіації.

Ми не можемо забути тих, хто загинув у двобої з атомним лихом. Вічна і світла пам'ять героям!

Сьогодні ми доземно вклоняємося і щиро завдячуємо усім учасникам ліквідації аварії, а також тим, хто і нині працює на радіоактивно забрудненій території. Слава вам і честь, захисники Вітчизни! Шану всім постраждалим від Чорнобиля.

Держава сьогодні в особі владних органів має доклади всіх зусиль для виконання соціальних зобов'язань перед чорнобильцями.

Із повагою

Голова Атомпрофспілки України

Валерій МАТОВ

30 лет борьбы, 30 лет преодоления «і ніякого вшанування»

Был ли смысл участия в ликвидации аварии на Чернобыльской АЭС? Люди отдали свое здоровье, тысячи и тысячи жизней. Смысла был потому, что мы создали атомную энергетику Украины.

Сегодня АЭС вырабатывают 65% всей электроэнергии страны. А если бы работала ЧАЭС, то были бы все 80%. Ведь Ленинградская АЭС старше ЧАЭС, а там все четыре блока сегодня работают. Восстановили ЧАЭС в тяжелейших условиях, дезактивировали буквально все оборудование, провели полную реконструкцию и ввели в эксплуатацию три энергоблока по миллиону каждый. Оказывали яростное сопротивление по остановке блоков и закрытию ЧАЭС. Ребята плакали у пультов.

Прирост электроэнергии в Украине возрос только за счет атомных блоков: не построен ни один мегаватт тепловой энергии. Наоборот, тепловая энергетика хозяина Ахметова в полном развале. Страна не в кромешной темноте только благодаря АЭС и нет веерных отключений.

В ГП НАЭК «Энергоатом» работают прекрасные менеджеры во главе с президентом Юрием Недашковским и заместителем Председателя Атомпрофсоюза Украины — председателем профсоюзного комитета Алексеем Лычом. Создали прекрасный 35-тысячный

коллектив, который работает, как часы. Не допустим развала этих часов.

Чернобыльское законодательство. Я анализировал очень многие законы Украины, сравнивая их с Законом Украины от 28 февраля 1991 года №796-XII «О статусе и социальной защите граждан, пострадавших вследствие Чернобыльской катастрофы». Это полный кошмар. Ни один Закон Украины не подвергался таким диким изменениям, в сторону ухудшения, и выходило наименования как наш Закон. Вдумайтесь: эти изменения еле умещаются на двух страницах — только их названия, номера и даты мелким почерком, а всего их насчитывается 42 раза. Самые убийственные изменения в Законе №107-VI от 28 декабря 2007 года, которые признаны решением Конституционного Суда недействительными — и, что же, воз и ныне там. И, конечно же, Закон №76-VIII от 28 декабря 2014 года, принятый ночью 29 декабря, который уничтожил полностью 3-ю и особенно 4-ю категории зоны и социальную защиту чернобыльцев. Уважаемый Арсений Петрович! Уважаемые народные депутаты! Зачем вы устраиваете нам эти два языческие ночи геноцида? Ведь следующая ночь повторилась и 25 декабря 2015 года. Очередной ночи народ просто не выдержит.

О налоге на пенсию чернобыльцев — это просто беспрецедент. Где же вона совесть? Ведь в статьях 165.1 и 165.1.3 Налогового кодекса Украины, цитирую: «До загального місячного доходу платника податку не включаються такі доходи: сукупні відшкодування платника податку розміру шкоди, заподіяної йому внаслідок Чорнобильської катастрофи, у порядку та сумах, визначених Законом». А еще требование статей №13 и №54 Закона «О статусе...». Это проект закона №3845 от 29 января 2016 года. Это требование Венской конвенции 1997 года и, наконец, требование статьи 13 Закона Украины «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» №39/95-ВР от 8 февраля 1995 года, где сказано: «Громадяни, здоров'ю та майну яких завдано шкоди, зумовленої негативним впливом іонізуючого випромінювання під час використання ядерної енергії, мають право на її відшкодування в повному обсязі відповідно до законодавства».

Вывод напрашивается единственно правильный — немедленно отменить 16,5% налога на пенсии инвалидов — участников ликвидации аварии на ЧАЭС, исправив при этом ваши грубые ошибки и бездумное голосование, уважаемые народные депутаты.

(Окончание на 8-й стр.)

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

Нехай береже вас Бог, добробатівці!

Два роки тому було створено перші добровольчі батальйони, які винесли на собі найтяжчі тягарі перших часів українсько-російської війни. Саме вони зупинили продовження російсько-терористичних військ вглиб України. Від широго серця поздоровляємо усіх бійців добробатів з Днем добровольця!

Днями на ротацію в зону АТО вибуває частина бійців батальйону «Січ» полку «Київ». ЦК Атомпрофспілки знов не залишився осторонь і допоміг воякам високоякісним взуттям. Нехай береже вас Бог! Повертайтесь живими та неушкодженими.

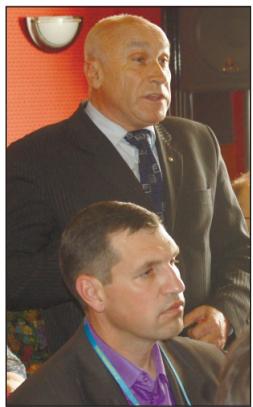

МАТЕРІАЛИ І ДОКУМЕНТИ VII ПЛЕНУМУ ЦК АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

Спільна відповідальність партнерів зобов'язує: разом діяти в інтересах кожного працівника і держави в цілому

Проблеми зони відчуження і Чорнобильської АЕС є органічною складовою роботи Атомпрофспілки України від дня її заснування, понад 24 роки тому. Саме цей атомний регіон, що є місцем народження організації, перебував у центрі уваги учасників VII Пленуму ЦК профспілки, викликаного гострою проблем (див. інф. в «АУ» №15). Для працівників зони відчуження 2016-й, оголошений Роком ушанування ліквідаторів і пам'яті жертв Чорнобильської катастрофи, став надзвичайно складним випробуванням на виживання: через хронічний дефіцит бюджету зарплата ім фактично

зменшилась на 30%, не вирішуються питання пенсійного державного боргу, під загрозою зриву надання медичної допомоги, е незаконні спроби уряду позбавити вахтовиків пільгових пенсій за Списком №1. Задекларовані наміри влади провести чергове реформування підприємств нагнітають морально-психологічну напругу у колективах, загрожують гарантуванню екологічної безпеки зони відчуження. Саме ці питання було обговорено на представницькому профорторумі. У цьому номері друкуємо, зі скороченнями, виступи на Пленумі та основний ухвалений на ньому документ.

**ВІД ТРАГЕДІЇ,
ЧЕРЕЗ ПОДОЛАННЯ,
ДО РОЗВИТКУ**
(Із виступу голови Державного агентства України з управління зонкою відчуження Віталія ПЕТРУКА):

Шановні колеги, дозвольте запропонувати до порядку денного. Концепцію діяльності на найближчі перспективи зони відчуження, якою ми плануємо займатися. Наближаються 30-ті роковини аварії на ЧАЕС, зараз дуже багато заходів та, незважаючи на це, розробляємо цей важливий документ, інші нормативно-правові акти, які потріб-

ні врешті для реалізації запланованого. Ми уже починаємо їх опрацювати в інших центральних органах виконавчої влади.

Які завдання ми перед собою ставили щодо удосконалення діяльності у зоні відчуження? Хочемо формувати у суспільній свідомості та державній політиці ставлення до зони відчуження як до терито-

рії науково-технічного розвитку. У листопаді 2017 року закінчується другий етап стратегії перетворення об'єкта «Укриття», він завершиться введенням його в експлуатацію і після цього Україна фактично має підійти до третього етапу перетворення «Укриття» на екологічно безпечну систему. (Продовження на 2–6 й стор.)

МАТЕРІАЛИ І ДОКУМЕНТИ VII ПЛЕНУМУ ЦК АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

Спільна відповідальність партнерів зобов'язує: разом діяти в інтересах кожного працівника і держави в цілому

(Продовження.)

Початок на 1-й стор.

Наступне завдання — це організація завершального етапу ядерно-паливного циклу на території України, що стосується поводження з радіоактивними відходами. Далі, звичайно, формування та розвиток інвестиційного потенціалу зони відчуження і як результат цієї діяльності — зменшення державних видатків та зміна статусу зони відчуження на самодостатній об'єкт господарської діяльності.

ності. Ми ставимо перед собою такі завдання.

У сучасності давно триває дискусія щодо меж зони відчуження, є різні точки зору. З чого виходимо ми? Підсумуючи результати наукових досліджень, які проводилися на території зони відчуження наприкінці минулого року Інститутом стратегічних досліджень, зараз умовно її розділено на дві території — на якій можливе проживання населення через 30–100 років і територія, яка назавжди залишається непридатною для проживання, так звана десятка, забруднена елементами плутонію, період напіврозваду яких становить 24 тисячі років. Цю зону, що фактично має такий статус негативний, треба думати як використати у позитиві. А для цього ми хочемо визнати її територією спеціального промислового використання і саме тут на сьогодні сконцентровані ті ховища, які були побудовані для радіоактивних відходів. Саме на цій території знаходитьться Чорнобильська АЕС. Тут будуються об'єкти інфраструктури, пов'язані з радіоактивними відходами, плануються спорудження нових таких об'єктів. Наприклад, централізоване ховище відпрацьованого ядерного палива НАЕК «Енергоатом» теж у межах цієї території. Україна посідає четверте місце у світі за кількістю радіоактивних відходів. США, Росія, Франція ділять перші три позиції, але якщо у них ці відходи з'явилися у результаті

виробництва ядерної зброї, то у нас вони чорнобильського походження. І 90% з них знаходиться у зоні відчуження. Тобто немає сенсу створювати десь у іншому місці якусь таку інфраструктуру, якщо вже є тут. Мені під час такої презентації кажуть, що я роблю могильник, щоб зберігати радіоактивні відходи. Але я ж вони уже тут є. І про відходи неукраїнського походження питання не стоїть. Ми це навіть не розглядаємо.

Основне завдання, яке ми ставимо, це безпека. А далі відповідно до наших економічних можливостей і розвиток цієї території. Насамперед, у зоні відчуження спрошується технічні вимоги для захоронення РАВ, є умови для суттєвого зменшення вартості цього процесу, можливість для науково-промислового використання. І відриваються додаткові обставини для міжнародної співпраці.

Враховуючи такий раціональний економічний підхід по зоні відчуження, ми пропонуємо, відповідно до розробленого проекту за сприяння Європейського Союзу, пройти нову класифікацію РАВ для захоронення. Щоб захоронити ці відходи за діючою класифікацією, нам потрібно 746 млрд. грн., а це цифра ще 2008 року. При зміні класифікації ми не придумуємо нічого нового, ми просто врахуємо світовий досвід, найперше, європейський, і наші економічні можливості. 70 млрд. грн. нам потрібно буде для захоронення РАВ при такій класифікації. Це цифри приблизні, але ми їх наводимо для того, щоб ви зрозуміли обсяги і масштаб таких робіт. Навіть США їх не витянули би, діючи за старою класифікацією. Нова відображення економічний підхід до безпеки і враховує реальний стан зони відчуження.

Я це можна зробити? Ще у 2008 році була започаткована система, яка дає можливість створювати інфраструктуру — належну, сучасну, правильну по поводженню з радіоактивними відходами. Але сплинув час і через економічні негаразди, які були в країні, у нас діяльність фонду РАВ знівелювалася і він фактично поглинутий державним бюджетом. Щороку кошти, які виділяє ДП НАЕК «Енергоатом» до цього фонду як екологічний податок в частині збору за РАВ, торік це була сума 800 млн. грн., вони просто-напросто їдуть як видатки споживання. Ми їх використовуємо, не створюючи інфраструктур. За державні кошти в зоні відчуження по поводженню з РАВ не завершено сьогодні зведення жодного об'єкта. За кошти міжнародної технічної допомоги діякі об'єкти побудовані, але за браком коштів не всі експлуатуються. Тому якраз одне із завдань — зміна порядку фінансування.

Що ми пропонуємо? Фонд РАВ має функціонувати за такою системою, як у більшості європейських країн, ця, що я презентую, найбільше схожа до схеми в Іспанії, коли НАЕК «Енергоатом» дає 95% надходжень до фонду, інші виробни

ники РАВ — 5%. Це нам дасть можливість забезпечити незалежне управління фондом, якісніше, з економічним підходом. Призначаємо адміністратора фонду, це може бути або державний банк, або той же ЄБРР, якщо ми фінансово потягнемо такі послуги. Це той принцип управління проектами, за яким у зоні відчуження на ЧАЕС сьогодні реалізуються об'єкти НБК (новий безпечний конфайнмент), СВЯП-2 (ховище для довготривалого зберігання (мінімум сто років) відпрацьованого ядерного палива). Її рід фонду, куди входять основні регулятори, керівництво держави, є виконавці робіт, частина коштів іде на підтримку наявної інфраструктури. І саме за такої схеми, при її запровадженні, сподіваємося і в донорські кошти. Бо ми констатуємо, що від нас уже трошки втомилися європейські партнери, міжнародна спільнота. Всі хочуть добути ці НБК і СВЯП-2, а потім я буде, ніхто не говорить. А ми якраз порушуємо питання, що далі?

Стабілізація об'єкта «Укриття», перший етап був завершений у 2008 році. Ці роботи проводилися за кошти міжнародної спільноти і адміністратором їх використання був ЄБРР, другий етап — це створення нового безпечного конфайнменту (НБК), який завершується в листопаді 2017 року, теж адміністратором тих коштів є ЄБРР. А це кошти донорів, саме тому вони реалізуються. Зарах до 30-х років Чорнобиля багато західних проводиться, прийджають зарубіжні міністри, як у своїх країнах відповідають за підтримку України в цьому напрямі, і вони констатують, хоч це віддається доволі образливим для нас, що все це будеться, тому що ми це адмініструємо, тому що ми це робимо.

Третій етап, який настане після листопада 2017 року, це період демонтажу нестабільних конструкцій, вилучення РАВ та паливомісних мас. Тут Україна залишається наодинці з собою, у нас немає системи фінансування, крім державного бюджету. Або ми відновлюємо роботу фонду РАВ і за рахунок власних ресурсів створюємо механізм, який дасть можливість заливати додаткові кошти, або третій етап у нас буде дуже гальмуватися. Гарантія (ресурс) стартового об'єкта «Укриття» закінчується у 2023 році.

Що стосується ЧАЕС. У 2000 році у нас було три енергоблоки, це ще була ядерна установка. У 2016 році все ядерне паливо буде забрано з усіх блоків і сконцентровано у СВЯП-1, фактично, на майданчику ЧАЕС залишиться одна така ядерна установка. У зв'язку з цим після завершення будівництва НБК ми розглядаємо питання, що ЧАЕС буде виконувати трохи не такі, як були досі, функції. Іде певна реструктуризація ЧАЕС і її діяльність буде сконцентрована на чотирьох напрямах. Ми будемо намагатися відновити систему фінансування фонду РАВ. Не виключаємо питання про створення концерну, який буде займатися ось цим осітнім циклом робіт по поводженню з РАВ. Він буде

базуватися на трохи інших принципах, буде фінансуватися з бюджету. Там є багато завдань щодо зняття ЧАЕС з експлуатації, підтримання інфраструктури. Але якщо рухатися вперед, а не пройдати кошти і надалі, то ми маємо зробити те, що спланували.

Короткострокові завдання, які ми собі поставили, це економічні виклики, які на сьогодні є в зоні відчуження, і у зв'язку з чим домінує тема сьогоднішнього Пленуму. Нам треба ефективніше використовувати наявну інфраструктуру у зоні відчуження, будівлі, споруди. У нас недостатньо коштів на підтримання усього цього у тому вигляді, як воно є. І відповідно до поставлених державою завдань, перше, необхідно знизити споживання газу, як мінімум, за рахунок впровадження альтернативних джерел енергії, певна оптимізація і раціональне використання діючої структури у зоні відчуження. Ефективність діяльності на території зони відчуження треба підвищувати. У нас хронічно не вистачає коштів. Ми або живемо, або існуємо без розвитку.

(Із виступу председателя первинної профсоюзної організації ГСП «Чорнобильська АЕС» Максима ОРЛОВА):

— 30-я годовиця Чернобильської катастрофи — це веха, кімнати, від якої ми подходимо в достаточно тяжелому становищі, це колективи зони відчуження і ЧАЕС. Почему это произошло? Почему мы испытываем финансовые трудности, проблемы, с которыми действующая атомная энергетика не сталкивалася?

Вы знаете, что было принято решение, которое не имеет аналогов в мире, снимать ЧАЕС с эксплуатации за счет бюджетов государства. Все вопросы, связанные со снятием энергоблоков, традиционно возлагались на эксплуатирующую организацию, которая получала прибыль, эксплуатируя эти энергоблоки. Должен был создаваться фонд для снятия с эксплуатации, пополняться ресурсами. После наполнения принимается решение о выводе из эксплуатации, когда были для этого причины. То есть почва была подготовлена. У нас же все было с точностью до наоборот. Не было комплекса документов, которые бы урегулировали вопросы снятия с эксплуатации. Не было создано соответствующего финансирования для того, чтобы снимать ЧАЕС с эксплуатации. Не было создано соответствующего финансирования для того, чтобы снимать ЧАЕС с эксплуатации. Не было создано соответствующего финансирования для того, чтобы снимать ЧАЕС с эксплуатации. Не было создано соответствующего финансирования для того, чтобы снимать ЧАЕС с эксплуатации.

Почему это произошло? Почему мы испытываем финансовые трудности, проблемы, с которыми действующая атомная энергетика не сталкивалася?

Вы знаете, что было принято решение, которое не имеет аналогов в мире, снимать ЧАЕС с эксплуатации за счет бюджетов государства. Все вопросы, связанные со снятием энергоблоков, традиционно возлагались на эксплуатирующую организацию, которая получала прибыль, эксплуатируя эти энергоблоки. Должен был создаваться фонд для снятия с эксплуатации, пополняться ресурсами. После наполнения принимается решение о выводе из эксплуатации, когда были для этого причины. То есть почва была подготовлена. У нас же все было с точностью до наоборот. Не было комплекса документов, которые бы урегулировали вопросы снятия с эксплуатации. Не было создано соответствующего финансирования для того, чтобы снимать ЧАЕС с эксплуатации. Не было создано соответствующего финансирования для того, чтобы снимать ЧАЕС с эксплуатации. Не было создано соответствующего финансирования для того, чтобы снимать ЧАЕС с эксплуатации. Не было создано соответствующего финансирования для того, чтобы снимать ЧАЕС с эксплуатации.

дарственной программе по снятию ЧАЕС з експлуатації. Согласно цьому закону були розроблені первоочередні мероприятия, які відбулися в 2012 році, до насташого моменту вони не пролонговані, не актуалізовані. Провал з провалом, відсутністю чиєї-небудь ініціативи, які відсутні в цих умовах колектив ЧАЕС і робить їх підтримку.

Колективи наші роблять в особо вредних умовах труда, це обстоятельства непреодолимої сили, на мінімальній платі хватило, і колективи відсутні в Пенсійному фонду. Колективи наші роблять в особо вредних умовах труда, це обстоятельства непреодолимої сили, на мінімальній платі хватило, і колективи відсутні в Пенсійному фонду.

Профсоюз в даній ситуації — єдинствена мобілізуюча сила, яка об'єднує людей для захисту своїх соціально-економічних та трудових інтересів. На ЧАЕС за період з 2012 року по насташе время профсоюзна активність зросла з 79% до 95,5%. І продовжує расти. Потому що ми реально понимаємо, що ми не об'єднані і не будемо діяти в будь-якому випадку без держави, ми винуждені ділити цей тришин кафтан таким образом, щоб і на заработка плату хватило, і колективи відсутні в Пенсійному фонду.

Профсоюз в даній ситуації — єдинствена мобілізуюча сила, яка об'єднує людей для захисту своїх соціально-економічних та трудових інтересів. На ЧАЕС за період з 2012 року по насташе время профсоюзна активність зросла з 79% до 95,5%. І продовжує расти. Потому що ми реально понимаємо, що ми не об'єднані і не будемо діяти в будь-якому випадку без держави, ми винуждені ділити цей тришин кафтан таким образом, щоб і на заработка плату хватило, і колективи відсутні в Пенсійному фонду.

В связи с тем, что работа в зоне отчуждения особо вредная, Атомпрофсоюзу удалось добиться льготного права на пенсию за работу в зоне отчуждения. Но, к сожалению, государство не предусматривает должным образом финансирование этих затрат. Сложилась парадоксальная ситуация: коллективы работают в особо вредных условиях, выполняя государственные программы. Государство же не финансирует обязательства перед Пенсионным фондом о выплате льготных пенсий. По закону эти обязательства возлагаются на фонд оплаты труда предприятия, если оно не выпускает товарной продукции. Вот такая коллизия. Из года в год мы бьемся над тем, чтобы принять соответствующий закон, который снимет с предприятия зону отчуждения эту ответственность, чтобы, как у шахтеров, государство воз

Почему я это говорю? Снятие с эксплуатации — это завершающий этап эксплуатации атомного энергоблока. Я прошу атомщиков действующих АЭС оцінити цю критичною относительно своїх колективів. ЧАЕС сучасно пише історію снятия з експлуатации українських енергоблоків, в том числе соціальну частину цієї історії, соціальні стандарти. Это и ваше будущее. Когда мы к вам обращаемся за солидарной поддержкой, не отворачивайтесь в сторону, вспоминайте, что профсоюз — это солидарная сила. И только в единстве наших действий, а не разговоров, и состоит наша эффективность.

К 30-й годовщині аварії на ЧАЕС у нас сложилась парадоксальна ситуація. Все ми правдами і неправдами при поддержці профільного комітета Верховної Ради ми смогли добитися восстановлення 39-ї статті базового закону о чернобильцях, где говориться, что за работу в зоне отчуждения полагается доплата. Порядок и размер устанавливается Кабміном дійсною постановленням.

МАТЕРІАЛИ І ДОКУМЕНТИ VII ПЛЕНУМУ ЦК АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

Нужны интерес и патриоты Чернобыля. К сожалению, ни того, ни другого нет. Никто не думает на перспективу. Эта территория, на которой мы живем и работаем, для нас не стала родной, и мы, временщики, рады отбыть вахту и забыть про Чернобыль сразу за КПП «Дитятки». Нет и перспективного видения проблем зоны отчуждения у руководства Иванковского района. Нельзя только жаловаться на руководство страны и не предлагать свое видение развития зоны отчуждения, а ведь территория зоны отчуждения — это большей частью территории Иванковского района.

И в заключении о тех задачах, которые нам нужно решать в ближайшее время.

1. Проект постановления Кабинета Министров о продлении действия постановления №831 о доплатах за работу в зоне отчуждения находится на согласовании в министерствах. Без вашей помощи, Виталий Викторович, мы не получим согласование Министерства финансов. Мы обсуждали с вами эту проблему. Без соответствующего поручения президента мы вряд ли получим положительный результат.

2. Идет борьба вокруг права работающих в зоне отчуждения на льготную пенсию. Мы должны совместно с Агентством отстоять это право.

3. Проблема по компенсации ПФУ льготных пенсий выходит на первое место. Если мы эту проблему не решим, то счета предприятий будут заблокированы со всеми вытекающими последствиями. Закон или деньги. Денег нам не дадут, значит активно нужно работать по принятию закона.

4. В ближайшее время резко обострится проблема с численностью работающих как на предприятиях зоны отчуждения, так и на ЧАЭС. Нужны продуманные и совместные усилия по сохранению рабочих мест. Если до следующего года мы не выработаем совместную программу по сохранению и созданию новых рабочих мест, то резко обострится социальное напряжение.

5. Нужно ввести практику ежемесячных рабочих встреч руководителей Агентства с профсоюзным активом.

И напоследок. Хочу подчеркнуть роль взаимопонимания и взаимодействия с НАЭК «Энергоатом». Без этого сотрудничества мы обречены.

(Із виступу першого замісцителя генерального директора ЧАЭС Валерія СЕЙДЫ):

Я не хотел выступать, но тут такое несколько пессимистическое выступление Николая Васильевича. Когда ЧАЭС остановили в 2000 году, на ней работало 9 тыс. человек, это вместе с городом, с городскими организациями, и их разом оторвали от титлы. От того рынка, когда реализуется электроэнергия, были свободные деньги и стало только бюджетное финансирование. Да, тогда казалось, что все, небо обрушится на землю и реки потекут вслед за жизнью закончились. И этот пессимизм некоторый период мы действительно пережили. С тех пор происходят постоянные реорганизации. Не потому, что кому-то этого очень хочется, менять. А потому, что жизнь этого сама требует. Меняются функции, меняются опасности, связанные в том числе и с прекращением генерации. Одних работ становятся меньше, других — больше. Поэтому мы постоянно в состоянии реорганизации. Мы уже имеем иммунитет какой-то и не столь боимся этого слова, как некоторые другие. Мы меняемся не потому, что нам этого хочется. Мы видим, что все уже начинают уставать от нас, пора прекращать ходить просителем, требовать этих денег, с каждым годом их просить все труднее и труднее. Их надо зарабатывать. У нас тоже когда-то были иллюзии, что нас не бросят. В этом году в декабре газ ЧАЭС не дали, бросили и никто за это не пострадал. И точно также вполне может случиться, что и бюджет обрежут в два раза и тогда трясти будет всех нас. Надо действовать на шаг вперед, нас жизнь заставляет меняться, чтобы не быть просителями. Есть работа — есть рабочие места. Можно попытаться составлять планы, писать программы, но кто их будет писать? Надо нам всем собираться и профсоюзу тоже, это как раз тот орган, который помогает. Именно — вместе, потому что и работаем и живем вместе.

(Із виступу ведущого спеціаліста Чернобильської об'єднаної організації профсоюза Геннадія МИХАЙЛОВА):

— Каждая реорганизация зоны отчуждения проходила, а на моей памяти их уже шесть, под благими намерениями сокращения бюджетного финансирования. Так вот, финансирование уменьшается, а объемы работ почему-то нет. И за эти уменьшенные деньги, уменьшенное количество людей практически выполняют те самые работы, что и 10 лет назад. Люди поставлены в такое положение, что вы-

нуждены идти на все и работать за те деньги.

Что на сегодня творится в зоне? Идет борьба за выживание пять лет, как минимум, которая обострилась в последнее время с приходом нового руководства. Но мы привыкли, что руководство меняется довольно часто, как и в профильном экологическом министерстве, так и в администрации зоны. Но удивляет то, что с каждым новым начальником приходит все больше и больше советников. И почему-то все меньше и меньше приходит в зону специалистов, которые знают наши проблемы, которые в них варились...

Советы советники дают, а по тем приказам и по тем распоряжениям, которые мы получаем, люди уже смеются. И почему-то все идет только в одну сторону. Попросил бы, чтобы не делили наши предприятия зоны отчуждения и Чернобыльскую АЭС. Бренд есть бренд, но мы все работаем в одной упряжке, должны нести одинаковую ответственность за положение дел в зоне отчуждения, включая и социальные аспекты.

В качестве примера. Представители нашей профорганизации были на профучебе за счет Фонда им. Ф. Эберта в Германии. Два раза мы были в Лойне, где находятся заводы по химической переработке. В свое время Западная Германия сказала, что убирают их — они не эффективны, земля грязная. Но здесь не уволили ни одного человека. Людям сказали, если они будут участвовать в разборке завода старого, в рекультивации земель, в строительстве новых объектов, то за каждым сохранится рабочее место. Когда были построены новые комплексы, не все работники вернулись на химкомбинат, многие остались работать в строительстве. Потому что переобучили персонал, это в Отраслевом соглашении у них записано, как и обязательство администрации участвовать в трудоустройстве работников, которые увольняются с предприятия.

Нам тоже надо принимать такие согласованные решения.

(Із виступу заступника генерального директора ВП «Атомпроектінженінг» Володимира ХОЛОШІ):

— Ми говоримо про робочі місяці, про їх створення. Почну із невеличкої історії. За результатами поїздки на ЧАЕС Прем'єр-міністр Яценюк свого часу видав доручення утворити робочу групу та розробити концепцію уドосконалення управління зоною відчуження, передбачивши ліквідацію Державного агентства України з управління зоною відчуження та створення Чорнобильського біосферного заповідника. На базі ЧАЕС — державної корпорації по роботі з радіоактивними матеріалами. Це доручення було реалізовано наказом про створення цієї робочої групи, я працював у її складі від Міністерства палива та енергетики. І ця робоча група напропонувала пропозиції, які залишаються, на мій погляд, актуальними і досі.

Чому на цьому зупиняюся? Бо вважаю, що треба було досягти погодження, Віталію Вікторовичу, з напропонованіми пропозиціями, які були подані Прем'єр-міністру. Там було запропоновано державне агентство не ліквідовувати, тому що повинен бути орган, який би координував діяльність зони відчуження, і не тільки виробничу. І є закон про правовий режим території.

А тепер до конкретних пропозицій, які були у цієї робочої групи, які є наразі: забезпечити кадрами ДАЗВ за якістю і чисельністю, відповідно до вимог постанови; здійснити актуальне зонування території зони відчуження, виділивши зону спеціального промислового використання та територію, яка буде передана під Чорнобильський екологічний заповідник. Едине, що нам треба розуміти, коли ми говоримо про стратегію створення нових робочих

місць, я тут підтримую думку, що не треба у сусіда, як заведено у нас, забрати і добавити собі. Реалізовувати треба ті направлення, які були затверджені урядом у стратегії діяльності в зоні відчуження в 2012 році. Там була маса проектів по зеленій енергетиці, по встановленню електричних панелей, по вітряках, були навіть угоди, підписані з італійцями. Все це було. Є зараз питання земельних відносин, якого треба вирішити у законодавчому плані, щоб Держагентство мало право на оренду відносин. Це якраз та перспектива, яку потрібно було реалізувати.

Далі. Відновити цільове призначення державного фонду поводження з радіоактивними відходами. Тут і в концепції про це йшлося, і в постанові Пленуму це ззвучить, але треба уточнити. Підтримати ініціативу ДАЗВ щодо розробки проекту закону України про систему фінансування поводження з радіоактивними відходами, забезпечивши створення нового механізму управління державного фонду. А можливо, просто внести деякі зміни до закону про режим території та бюджетного кодексу з метою упорядкування цих питань. Відновлення цільового призначення фонду ми як міністерство і ДП НАЕК «Енергоатом» підтримуємо ці ідеї, тому що понад 3 млрд. грн. заплачено у фонд, але об'єкти для поводження з радіоактивними відходами та прийому відходів з АЕС не реалізовані.

Едине, що хотів би зауважити, зважаючи на історію заснування фонду, до якого я був причетний, коли говоримо про створення фонду, щоб потім фінансувати демонтаж конструкцій об'єкта «Укриття», тут треба буде врахувати протиріччя, тому що фонд закладений виробником. Тобто НАЕК «Енергоатом» платить за ті відходи, які він виробляє. А в законі в Конституції записано, що розв'язання проблем об'єкта «Укриття» — це завдання держави. І в законодавстві на такі цілі повинні бути державні кошти.

Стосовно стратегії. Дуже гарний законопроект підготовлений з усіх сфер удосконалення діяльності Держагентства — там і земельні відносини, і спеціальний режим використання, у тому числі і четверта зона. Але з досвіду багаторічного я не вірю, що цей законопроект пройде. Проблеми там працівниками ставлять, але треба розбити на декілька законопроектів і вирішувати питання частково. Ось перша проблема земельна — її розв'язати, розблокувати ті речі, які стосувалися міжнародного партнерства, і так далі. Щоб ми могли працювати і створювати робочі місяці, а потім вирішувати інші питання.

Впровадження господарської діяльності, зокрема про реалізацію інвестиційних проектів на території зони відчуження. Про це вже було сказано. Едине, що, зважаючи на ідеї, які були по корпорації, формуванню відносин у зоні відчуження, робоча група підтримала нашу пропозицію проводити фінансово-економічну експертизу і на її основі здійснювати оптимізацію діяльності. Ідеї гарні — об'єднати все в одне, але вони повинні мати під собою фінансове обґрунтування, у тому числі і виклади економічні.

Взагалі, що стосується ситуації, яка склалася. На мій погляд, правильно звути ідеї, що треба спільно працювати, залучати і профспілки для вирішення тих питань, які стосуються удосконалення діяльності і реформування зони відчуження. І є потрібно на пустому місці ми отримаємо протестні настрої. У нас не повинно бути реформування ради реформування. Як у тому анекдоті за часів Брежнєва, коли говорили: зашторюйте вікна у вагонах, закривайте двері, трясіть вагон, щоб усі думали, що ми ідемо.

(Із виступу экс-генерального директора ПО

«Комбінат» і НПО «Прип'ять» (1988–1995 роки) Михаїла СЕДОВА):

— Я хотів би напомнити, чим ми занимались в перші роки після аварії на ЧАЕС. 29 років назад я отримав лично задання від правителства України і від Міністерства Енергетики бывшого Союзу зі створенням ряду производств в зоні отчуження з цілью отримання їх ефективності. В 1988 році ми створили перше таке підприємство в поселку Купів'яте, по розведені свиней. Закупили племенних свиней і уже в 1989 році у нас було близько 200 голів. Использовали относительно чистые земли для посева зерновых, для посадки картофеля. Корні були наши. Мы получили мясо на 20–25% чище, чем мы с вами кушаем сейчас, покупая в торговле. Занималася у нас этим бывший председатель колхоза им. Коцюбинського, ведь любое дело должно быть опекат професионалом, соответствующими кадрами. Параллельно на чистых землях мы начали высаживать топинамбур для использования в медицинских и других целях. В том же году основали совместное швейцарско-советское предприятие, одно из

зарубежних стран, по договорам и контрактам. Мы начали зарабатывать валюту. Прошло 25 лет и все остановлено, разрушается и разрушено. Я привел эти примеры, потому что многое сегодня говорилось об эффективности деятельности в Чернобыльской зоне. Многие работы возглавляли наши учёные, некоторых уже нет в живых. Я просто напомнил об этом, чтобы посмотреть и, может быть, оживить работу, показать ее эффективность, создать новые рабочие места... Особенно мне больно, что остановлен завод по очистке металла от радиоактивности. Этот вопрос всегда был и будет востребован, мы же видим, как загрязненный металлы вивозится за пределы зоны.

(Із виступу першого заступника глави Віктора ШЕВЧЕНКА):

— Хотів би подякувати за запрошення на Пленум і висловити подяку Атомпрофспілці за підставлення плача у всіх проблемних питаннях, які виникали у життєдіяльності Славутича. Сьогодні говорили, що ЧАЕС з 2001 року неодноразово доводилося вживати, незважаючи на ті

перших в СССР, «Комбітекс» називалось, по отмывке от радиоактивности металла. Опытну промышлу провели на Боярській станції, затем на ЮУАЕС, получили отличные результаты. В 1992 году этот завод былпущен, он работал. Потом, к сожалению, был остановлен. Кроме этого, мы начали строить кирпичний завод, кстати, рядом в Иванковском районе прекрасные глини. Взяли типовой проект, заказали оборудование и уже в 1991 году получили по чехословацкой технологии кирпич. Еще несколько примеров. В районе прудохладителя ЧАЕС нами было создано зверохозяйство по выращиванию норок. Уже через год поголовье насчитывало более 200. Наши учёные доказали, что, используя корма пруда-хладителя, а вы знаете, сейчас там сомы в росте человека, мы получим совершенно чистый мех. Мы получили первую такую продукцию в 1990 году. Чуть позже мы об этом докладывали в Министерство энергетики, відповідно відповідно на совещании, и на всякий случай пошли для показа две шапки.

Говорилось здесь о том, что мы сейчас должны проводить работу, мониторинг по дальнейшему изучению фауни, флори зоны отчуждения. Так вот, в НПО «Прип'ять» мы образовали чернобыльское научно-исследовательское предприятие «Комплекс», с лабораторией. Нам удалось оснастить ее современным оборудованием и у нас велась тесная работа с учеными

зарубежных стран, по договорам и контрактам. Мы начали зарабатывать валюту. Прошло 25 лет и все остановлено, разрушается и разрушено. Я привел эти примеры, потому что многое сегодня говорилось об эффективности деятельности в Чернобыльской зоне. Многие работы возглавляли наши учёные, некоторых уже нет в живых. Я просто напомнил об этом, чтобы посмотреть и, может быть, оживить работу, показать ее эффективность, создать новые рабочие места... Особенно мне больно, что остановлен завод по очистке металла от радиоактивности. Этот вопрос всегда был и будет востребован, мы же видим, как загрязненный металлы вивозится за пределы зоны.

Сьогодні багато мовилося представниками профспілки про важливість спільних дій, найперше, із керівництвом наших містоутворюючих підприємств, це ДСП ЧАЕС, «Атомремонтерсервіс», профспілкових комітетів, трудових колективів. Саме завдячуши ім Славутич виживає доситьгодин. Завдячуши цій спільній позиції, було від

МАТЕРІАЛИ І ДОКУМЕНТИ VII ПЛЕНУМУ ЦК АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

І завдячуючи чому було створено в місті майже тисячу робочих місць. Це дало змогу зменшити частку надходжень від ЧАЕС у дохідну частину бюджету. Якщо у 2000 році це було майже 90%, то минуло — 35%. Якщо чисельність працівників на ЧАЕС сягала 75% від усіх занять у місті, то у минулому році — 25% на станції і у зоні відчуження загалом. Місто активно працює над тим, щоб диверсифікувати свій економічний розвиток і трохи менше залежати від ЧАЕС, однак воно залишається монопрофільним і ще надовго буде таким, оскільки можливість розвитку міста в інших напрямах у нас досить обмежена.

Я хотів би запропонувати доповнити постанову Пленуму зверненням до ДП НАЕК «Енергоатом» щодо визначення доцільноти утворення центру підготовки персоналу фахівців для заняття атомних енергоблоків з експлуатації. Славутич готовий надати інфраструктуру, і сьогодні ми працюємо з Київським політехніком щодо створення концепції саме роботи у цьому напрямі. І також прохання: у блок постачання, де йдеться про спеціалізоване медичне забезпечення у зоні відчуження до СМСЧ №16 додати і СМСЧ №5. На цей рік медична субвенція нашій СМСЧ визначена у розмірі 15,5 млн. грн., що забезпечує потребу менш ніж на 30% для фінансування цього закладу.

Минулого року у червні Атомпрофспілка зверталася до Президента України, до керівників фракцій, Голови Верховної Ради з питання збереження спеціалізованого медико-санітарного забезпечення працівників АЕС. Виконано частково в частині передознаплення субвенцій.

СПЕЦІАЛІЗИРОВАНІ МЕДИКО-САНІТАРНІ ЧАСТИ: СТАРІЕ ПРОБЛЕМЫ В НОВОМ ГОДУ

(*Із виступлення начальника СМСЧ №5 г. Славутич Віктора ШІЛЕНКО:*)

Прежде чем начать выступление, хотел бы поблагодарить руководство ЦК Атомпрофсоюза за постоянную поддержку и помощь всем медсанчасти в 2015 году. И мы уверены, что то распоряжение Кабинета Министров Украины №815-р от 15 августа 2015 года, которым всем медсанчастям была выделена дополнительная субвенция, позволившая нам выжить, это в том числе и ваша заслуга. Упомянутое распоряжение носило такой неполный, фрагментарный характер решения проблем медсанчастей, тем не менее это позволило нам выйти из финансового коллапса.

Как мы выживали? Приведу пример по нашей медико-санитарной части. Как здесь уже упомянули, было выделено 15,5 млн. грн. при предыдущем, где 47,5 млн. грн. За восемь месяцев поступление было крайне минимальным и эти восемь месяцев ушли на прозрение Министерства здравоохранения, что мы подведены к черте невозврата. Только в августе долг по заработной плате составлял 4,7 млн. грн., это почти три с половиной месяца, по коммуналке — 5 млн. грн., выделение средств на питание нулевое с начала года, медикаменты — 20% от необходимого, хозяйствственные расходы нулевые и т.д. Если бы не помочь этой суб-

венции в сентябре, мы были бы полностью парализованы.

Так прошел 2015 год, наступил 2016-й. Выводы из прежних ошибок и печального опыта не сделаны, на сей раз объем медицинской субвенции составил ту же цифру 15,7 млн. грн. И опять стоят те же вопросы, которые сегодня поднимались, и о финансировании, и второй вопрос, забытый все, о передаче государственной собственности медсанчастей в коммунальную. Идет реализация плана Министерства здравоохранения по превращению специализированных медико-санитарных частей в обычные территориальные лечебно-профилактические учреждения. Вы знаете, что это противоречит и постановлению Кабинета Министров Украины №973 от 11.09.2002 года и №501 от 16.05.2011 года, согласно которым спецмедсанчастями выполняют общегосударственную функцию в единой системе радиационной безопасности и защиты объектов ядерно-топливного цикла. Это противоречит и обязательствам Украины перед европейскими партнерами о должном медобеспечении выполнения работ по преобразованию объекта «Урятіє» в новый безопасный конфайнмент.

Продавливаемый Министерством здравоохранения вариант передачи целостных имущественных комплексов медсанчастей в коммунальную собственность проводится топорно, неуклюже — альяновато, я бы даже сказал, с нарушением закона Украины о передаче объектов права государственной и коммунальной собственности и постановления Кабинета №1482 от 21.09.1998 года с тем же найменованием. Понимая, что фундаментальный выход из статус-кво медсанчастей, в принятии необходимых законов, два комитета Верховной Рады, ряд народных депутатов, ЦК Атомпрофсоюза, облгосадминистрации, городские головы в тесном сотрудничестве подготовили и зарегистрировали в мае два законопроекта №2108 и №2194-1, принятие которых надежно решило бы финансирование медсанчастей. Но, к сожалению, в 2015 году эти законы не были приняты. Более того, законопроект №2194 был вообще снят с рассмотрения, а №2108 требует, с учетом замечаний Комитета Верховной Рады по вопросам бюджета, длительной и сомнительной по перспективе доработки в связи с тем, что изменения необходимо вносить в Бюджетный кодекс Украины.

2015 год показал, что кроме смены подхода в финансировании СМСЧ, был отменен и закон №772 от 23.01.2014 года о введении моратория на ликвидацию, реорганизацию учреждений охраний здоровья. А с его отменой орган управления, то бишь Минздрав, имеет право и может изменять назначения медучреждений, сокращать их численность, уменьшать мощность, объемы медицинской помощи, сокращать время работы лечебных учреждений, полностью их закрывать. Что Минздрав и провел волной сокращения штатных единиц во всех СМСЧ.

25.11.2015 года постановлением Кабинета №1024 утвержден новый граничный норматив обеспечения стационарными койками на 10

тыс. населення — не более 60. За этим последует уменьшение коеч и дальнейшее автоматическое сокращение и увольнение персоналу.

Далее, 28.12.2015 года зарегистрирован проект закона №3786, а также подготовлен проект постановления Кабинета с таким же наименованием «Про затвердження переліків закладів охорони здоров'я за видами медичної допомоги, профілем і спеціалізацією...». При их подписании последует дальнейшее дробление медико-санитарных частей и их структуры, также, как ранее экстренную медпомощь, выведут первичную медицинскую помощь. Затем последует изменение в финансировании, где предусматривается передача содержания вторичной медицинской помощи в областной бюджет, а первичной медпомощи — в бюджет районов и городов. Как это будет в реалиях и что нас ожидает, можно представить на примере уже переданной экстренной медицинской помощи. Вы знаете, что в системе Министерства здравоохранения всего 17 СМСЧ, разные по назначению, по представительству ведомств в городах и поселках. Мы с вами уже обсуждали, что такие медсанчасті, как №7, №8, №10, №11, №13, №14, №15, №19 не являются единственными лечебными учреждениями в городах, где они находятся. И их диссимиляция в территориальную лечебную сеть не будет болезненной и проблематичной, как у других моногородов и поселках. Так как озвученные медсанчасті выполняют дублирующие функции, приведшие к закономерным результатам. Эти медучреждения, а к ним еще надо добавить две «атомные» медсанчасті №2 и №4, определились в своем будущем, они видят себя в коммунальной собственности, их устраивают объемы медицинской субвенции, мы уважаем их выбор и пусть им сопутствует удача. Но остались еще медсанчасті №1, №3, №5, №9, №16, №17, которые являются единственными как раз лечебными учреждениями в своих городах, понимают и хотят сохранить систему здравоохранения, структуру своих учреждений, сохранить коллективы, должностное финансирование и, безусловно, определенные нам общегосударственные функции. Поэтому прошу вас помочь именно этим шести медико-санитарным частям. А достичь этого можно путем исключения из дополнения №10 закона о госбюджете Украины, либо через принятие законо-проекта, который я озвучивал, №2108, что, правда, сомнительно и туманно по времени и по конечному результату. Либо обхода дополнение №10 путем выделения медицинских субвенций из госбюджета. Этого можно достичь путем преобразования, переименования в специализированные многопрофильные больницы, что касается СМСЧ №16, то это специализированная поликлиника. То, что это возможно, нам уже показала на практике СМСЧ №6 города Дніпропетровська. Для этого достаточно ведомственного (Минздрава) приказа, у меня он на руках, №391 от 25.06.2015 года «Про зміну найменування та затвердження Статуту ДЗ «Спеціалізована багатопрофільна лікарня №1

МОЗУ». Это простой, быстрый, надежный путь сохранения названных шести медико-санитарных частей. Для этого, правда, необходима политическая воля, перманентность, консолидация направленных действий ЦК Атомпрофсоюза, облгосадминистраций, народных избранников и голов городов-спутников.

Хочу обратить ваше внимание, что в случае переименования это не потребует дополнительных финансовых средств из госбюджета, а будет реализовано в пределах общего объема бюджетных ассигнований, определенных Министерством здравоохранения на 2016 год. В подтверждение моих слов, в каждом письме Министерства здравоохранения в ответах за подписью практически всех заместителей министров они отражают одну и ту же сумму — 443 млн. 165 тыс. грн., так называемый резервный фонд медсанбенчій. Это как раз и есть те средства, что нам не додали. Мы осознаем, что одних наших стремлений недостаточно, необходим мощный лоббист вопроса трансформации оставшихся шести медсанчастей. Здесь мы рассчитываем на вашу помощь.

Валерий Матов выразил согласие с предложением Виктора Шиленко провести очередную встречу-совещание с привлечением всех заинтересованных лиц, городских голов, руководителей медсанчастей, профсоюзного актива, чтобы скординировать действия и выработать единую политику в решении вопроса, сложившемся в данное время в СМСЧ. И колегиально обратиться по этому поводу в Минздрав Украины.

(*Із виступлення председателя первичної профспілкової організації СМСЧ №1, г. Енергодар, Светлани ВАЛЬТЕР:*)

Каждый заметил, что идет разрушение медицинской службы, ее уничтожение в городах-спутниках. Та колосальная работа, которая была проведена в 2015 году по отставанию интересов СМСЧ, повысила доверие к Атомпрофсоюзу. У наших СМСЧ более 4 тыс. членов профсоюза и количество не падает. Мы до 1 июля этого года еще считаемся в составе Министерства здравоохранения. Я бы хотела, чтобы в постановлении Пленума от лица всех медсанчастей все-таки внести пункт: и дальше проводить работу по нашей защите, чтобы мы остались в Министерстве здравоохранения, остались специализированными госзаседаниями. Время только до 1 июля.

(*Із виступлення председателя первичної профспілкової організації СМСЧ №2, г. Южноукраїнськ, Людмили СТАРОКОНЬ:*)

Поддерживаю выступление Светланы Вальтер. Коллектив нашей медсанчасті просит, чтобы и нас поддерживали, мы будем бороться, чтобы МСЧ оставили как специализированную многопрофильную больницу, что касается СМСЧ №16, то это специализированная поликлиника. То, что это возможно, нам уже показала на практике СМСЧ №6 города Дніпропетровська. Для этого достаточно ведомственного (Минздрава) приказа, у меня он на руках, №391 от 25.06.2015 года «Про зміну найменування та затвердження Статуту ДЗ «Спеціалізована багатопрофільна лікарня №1

МОЗУ». Пусть будет сельская районная больница, наши руководители решают вопрос вот таким образом.

(*Із виступлення председателя первичної профспілкової організації СМСЧ №9, г. Желтые Воды, Василия ОНАЧЕНКО:*)

Ситуация, которая сейчас сложилась в нашей СМСЧ, абсолютно идентична в каждой из них. Вопрос в чем? Вот этот размер медицинской субвенции, кем он рассматривался, кем он утверждался, он совсем непонятен. Потому что средства, которые выделяются на лечебное учреждение с расчета на одного жителя, они не покрывают сам фонды заработка платы. Поэтому один из вопросов, которым занимаются сегодня и областные управление здравоохранения, и органы самоуправления на местах, это вопрос оптимизации. Что

кроется под этим словом, нам абсолютно всем понятно. За год, что сделано в СМСЧ-9, вследствие оптимизации 120 штатных единиц как и не бывало, объединяется целый ряд специализированных отделений — хирургия, травматология, облгосадминистраций, народных избранников и голов городов-спутников.

Хочу обратить ваше внимание, что в случае переименования это не потребует дополнительных финансовых средств из госбюджета, а будет реализовано в пределах общего объема бюджетных ассигнований, определенных Министерством здравоохранения на 2016 год. В подтверждение моих слов, в каждом письме Министерства здравоохранения в ответах за подписью практически всех заместителей министров они отражают одну и ту же сумму — 443 млн. 165 тыс. грн., так называемый резервный фонд медсанчастей.

Председатель Смолинской шахты Николай Кавун добавил, что вопрос стоит даже не о передаче, а ликвидации специализированной медсанчасті №17. Уже в ее хороших корпусах хотят сделать дом для душевнобольных. Это к тому, что 11-тысячный шахтерский поселок Смолино еще обслуживает и 7 тысяч населения окрестных сел. Мы присоединяемся ко всему сказанному профколлегами-медиками.

(*Із виступу члена ЦК профспілки, лікаря-хірурга СМСЧ №3, м. Кузнецівськ, Віталія ТАРАКАНЦЯ:*)

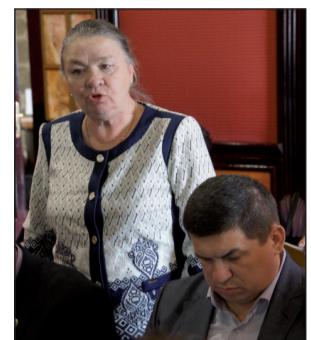
Ситуація у нас така сама. Попередній рік ми вижили на субвенції. На цей рік нам виділили 26 млн. грн. субвенції і плюс міська рада додала 9 млн. грн. Зразд питання стоять теж про передачу СМСЧ у комунальне господарство. Звичайно, це буде архінеподобство. Єдиний медичний заклад, який надає спеціалізовану допомогу, його руйнують. У мене таке враження, що нічого назад не повернеться. Тому що нам уже спустили вказівку, що зі 295 ліжок функціональних на сьогодні буде 170. Зухвало йде скорочення штату, ліжок. А за цим стоять люди, кадри. Що буде далі, незрозуміло. На звернення міської влади до Міністерства охорони здоров'я ті також не знають, що робити далі, «забирайте до себе медиків», відповідають. Щоб люди були не обділені медичною допомогою, прохання — підтримати нас, колектив також за те, щоб лишитися при міністерстві.

(*О складній ситуації, складившійся в СМСЧ №16, г. Чернобыль, по порученню її представителів поведал ведучий спеціаліст Чернобильської ООП Геннадий МИХАЙЛЮК:*)

Начальник СМСЧ-16 Коробка К.И., во-первых, попросил поблагодарить Центральный комитет, также Николая Васильевича Тетерина, Валерия Алексеевича Матова за работу, которую они проводят по отставанию трудовых прав медиков. Скажу, что на сегодняшний день, буквально свежая информация о том, что часть счетов СМСЧ-16 разблокированы, но заработную плату получат только те люди, которые работают в здравпунктах на Чернобыльской атомной станции. Большинство же работников медсанчасті останутся без зарплаты, пока не будут внесены изменения в бюджет Украины. А задолженность по заработной плате коллективу за этот год, с начала 2016-го медикам не платят вообще, и по доплатам за 2015-й превышает уже 400 тыс. грн. Поэтому Центральный комитет должен продолжать работать и добиваться выплаты заработной платы чернобыльским медикам.

Репліка Валерія Матова: Я не пойму ни руководителя СМСЧ-16, ни председателя профкома, которые каждый день мне называют по телефону о ситуации в медчасті. Вопрос очень важный, но, несмотря на это, ни один из них не явился на Пленум по персональному приглашению.

ЕКСПЕРИМЕНТИ ЧИНОВНИКІВ ПОД ЗНАКОМ ЧРЕЗВЫЧАЙНОЇ СИТУАЦІЇ
(*Із виступу замісителя Председателя Атом-*

профсоюза України — председателя профкома ППО ГП НАЭК «Энергоатом» Алексея Лыча:

У нас напряжений период связан не только с 30-й годовщиной Чернобыля. А с тем, что события в НАЭК «Энергоатом» развиваются бурно. Вы знаете, что буквально неделю назад должно было состояться рассмотрение на внеочередном заседании Кабинета Министров Украины вопроса об отчете «Энергоатома». И принятые решения об отстранении от занимаемой должности руководителя НАЭК Недашковского. За день мы узнали о том, что профильный министр с голоса внес это предложение, Минэнергоуголь решение принималось однозначно, он перезвонил каждому из членов Кабинета Министров и попросил поддержки в этом вопросе. Нам нужно было срочно отреагировать на эту ситуацию. От Центрального комитета Атомпрофсоюза направили письмо, в котором указали на непрофессиональную деятельность нашего министра. Это письмо нам удалось, через некоторых людей в правительстве, которые действительно обеспокоены ситуацией в атомной энергетике, передать непосредственно премьер-министру. Он письмо от Атомпрофсоюза разоспал всем членам Кабинета Министров. Мало того, учитывая такую реакцию со стороны Атомпрофсоюза, премьер принял решение, чтобы заслушать на заседании деятельности государственных предприятий. Понимаете, когда вопрос одного предприятия рассматривается, и на него накидываются разные ярлыки, может быть принят даже любое решение. Надо смотреть в сравнении с работой других таких предприятий.

Они заслушали 15 предприятий государственной формы, в том числе и НАЭК «Энергоатом». Никто ничего не спрашивал у руководителей, а подводились чисто конкретные итоги работы данного предприятия. И вот по результатам этого обсуждения и

МАТЕРІАЛИ І ДОКУМЕНТИ VII ПЛЕНУМУ ЦК АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

Мне понравилось заключение, которое сделали фискальные службы, что, действительно, НАЭК «Энергоатом» — это очень интенсивно развивающееся предприятие, которое может быть примером в своей работе, и по отчислениям в государственный бюджет, и по выполнению государственных программ. Министр пытался сказать, что давайте 2014 год рассмотрим, мол, плохо тогда НАЭК работал. Но там все зашумились, и на этом закончилось обсуждение вопроса.

Надо сказать, что наше письмо, где мы хотели привлечь побольше внимания к тому, что, действительно, НАЭК «Энергоатом» сейчас со всех сторон начинает наше министерство давить, обнародовали и таким образом разбудили, я бы сказал, спящую красавицу. Со всех средств массовой информации появились запросы, что «вы имели в виду, когда сказали, что введение маневренного режима на АЭС может привести к непредсказуемым последствиям...». Что значит регулирование мощности в течение суток. Мы можем снижать мощность, поднимать ее в зависимости от указания диспетчера. Потому что в дневной период у нас потребление значительно выше, чем ночное. И, естественно, в зависимости от этого ядерную установку необходимо гонять туда-сюда, понимаете. В таком режиме пока еще в Европе работают. И мы такое маневрирование мощностью применяли на Хмельницкой атомной станции, и пришли к заключению: чтобы перейти на такой режим, необходимы длительный период, масса согласований, проверок, препроверок. Для этого нужно 2-3 года. Что делает минис-

терство? Оно включает в программу деятельности правительства предложение о переводе с 31 декабря 2016 года на маневренный режим энергоблоков АЭС НАЭК «Энергоатом», абсолютно не советуясь ни со специалистами, ни с кем. Мы, Атомпрофсоюз, со своей точки зрения, аргументируем, что это может привести к различным последствиям. Поэтому проводится сейчас очень много интервью, прямых эфиров по этой теме, на которых мы объясняем нашу позицию. Сегодня состоялся круглый стол в украинском кризисном медиа-центре, где я кратко рассказал о том, что работа энергоблоков в маневренном режиме имеет право на существование после проведения всесторонних исследований, выполнения ремонтных, реконструктивных работ, модернизации, адаптации к сугубому регулированию мощности. Поэтому не может быть и речи о быстром введении такого режима. Привел им также пример недавнего дилетантского заявления министра, что в НАЭК 15 тысяч лишних людей работают. Потом он оправдывался, что не это имел в виду. Сейчас снова подобный казус. На круглом столе присутствовала представитель министерства, человек, который вообще в этом ничего не понимает. Она тоже заявила, что нас не так поняли, что это был неправильный перевод на украинский язык. На что наш бывший министр Плачков Иван Васильевич сказал, вы знаете, в таких вещах недопустимы трактования, которые имеют двойной смысл. Все читают, что мы переходим на такой режим, а в министерстве имели в виду, что сейчас только изучается данный вопрос, и это все попало в государственную программу развития энергетики. Вот эта встреча как раз шла в таком русле. Я, прежде всего, отвечал, что персонал тревожит то, что им выполнять все эти указания министерства. И, если вводя такой режим, НАЭК Энергоатом его не будет выполнять, то это нарушение контракта, значит, надо увольнять первого руководителя Компании. Таким образом, все четко взаимосвязано. Я сказал в отношении того, почему наш персонал сейчас обеспокоен — они не камикадзе. А как по-другому это расценивать, ведь в городах-спутниках АЭС живут их дети, их внуки. Поэтому никто не допустит, чтобы тупо выполнять решение вышестоящего органа, которое не соответствует ни одному пункту предъявляемых квалификационных требований к руководителям, которые от органа гос власти управляют атомными объектами. Я сказал, что профсоюз отвечает непосредственно за человеческий фактор и безопасность.

НЕ СОБИРАЕМСЯ МИРИТЬСЯ С ТАКОЙ ІНІЦІАТИВОЮ КАБІМІНА

(Із виступлення замес-
тителя заведуючого отделом колективно-договорної і правової роботи Атомпрофспілки Олександра КРАВЧУК):

— В раздаточных материалах участникам Пленума есть информация о проделанной работе Центральным комитетом по защите трудовых интересов работников в связи с тем, что правительством планируется урезать льготы, а именно, изменить действующую редакцию льготных Списков №1 и №2 под называ-

нием оптимизация. Естественно, мы написали все свои замечания, связанные с этим проектом постановления, они были направлены на Совместный представительский орган объединений профсоюзов, где этот проект постановления не был первоначально согласован. Было дано время на его доработку, проведение различных консультаций. Такие консультации проводятся как с представителями профсоюзов, так и с представителями предприятий. Непосредственно на всех этих встречах мы принимаем участие с работодателем. Это тот вопрос, который нас объединил в борьбе именно за защиту действующего постановления Кабинета Министров по названным Спискам. На последнее совещание, которое было проведено 30 марта в Гоструде, так называемые согласовательные консультации по поводу этого проекта постановления, были приглашены не только представители предприятий ВостГОКа и НАЭК «Энергоатом», из зоны отчуждения, но и других различных предприятий. Результат этой встречи показал, что абсолютно все без исключения в данном вопросе против этого проекта постановления нужно внести изменения, потому что некоторые его позиции, действительно, устарели. Но тогда должно быть мотивированное обоснование, почему эти изменения должны быть внесены, по каждому конкретному пункту. Недопустимо то, что в данном проекте постановления из Списков была исключена целая отрасль, такая, как атомная энергетика. Или же, к примеру, предприятия зоны отчуждения, статус которых определен действующим законодательством, то есть закон, который определяет, но, тем не менее, из Списка были выключены. Поэтому мы дальше будем отстаивать наши интересы в этом вопросе.

На вопросы из зала, что именно в эти дни проводится аттестация рабочих мест на предприятиях, и ее под различными предлогами пытаются осуществлять, так сказать, в угоду проекта постановления правительства, Александра Кравчук ответила:

— Аттестация рабочих мест проводится согласно действующему постановлению Кабинета Министров. Гигиеническая классификация, она, действительно, новая, есть изменения, они действующие. И аттестация, проводимая сегодня, будет неминимо отличаться от предыдущей, потому что изменен сам порядок и подход к ее проведению. Но это пока не влияет как раз на те позиции, которые находятся в Списках проекта постановления Кабмина.

(Предложение предс-
дателя первичной проф-
організації ОП «Хмель-
ницька АЕС» Михаїла ГУКА:

— У меня все же просьба к Центральному комитету отработать вопрос по поводу проведения аттестации рабочих мест в том плане, чтобы мы готовы были судиться с предприятием. Чтобы у нас к тому моменту был, как минимум, образец искового заявления, и наших работников, которые работали во вредных условиях, получали ущерб для здоровья, необходимо будет за-

щищать. Потому что суды действуют сейчас очень четко. Раньше они использовали опыт предыдущих решений, теперь они опыт суда высшей инстанции используют и аннулируют все исковые заявления.

На эту просьбу профлидера заведующего правовой службой Атомпрофсоюза Надежды Кручинской ответила, что «уже были позитивные решения, кстати, по той же ХАЭС, когда выскивали в пользу работника неполученный размер пенсии, которую он утратил за тот период, за который ему не начислят Пенсионный фонд, в связи с непроведением аттестации. Поэтому, если только такие случаи будут и будут такие работники, в кратчайшие сроки будут предъявлены эти иски. И будет сделано все возможное, чтобы по ним были позитивные решения. Практика у нас есть».

ПОДГОТОВКА ПРОЕКТА ТРУДОВОГО КОДЕКСА: РАБОТА В ПРЕДЧУВСТВІ ІЗМЕНЕНЬЙ

(Із виступлення замес-
тителя Председателя Атом-
профсоюза Павла ПРУД-
НИКОВА):

— Кратко о ходе работы по подготовке проекта Трудового кодекса ко второму чтению. Наша рабочая группа в составе 30 человек начала заседать еще с начала декабря прошлого года. Председатель рабочей группы — народный депутат Денисова, она возглавляет Комитет Верховной Рады по социальной политике. От профсоюзов в эту рабочую группу вошло всего три человека: представители от Федерации профсоюзов, профсоюза железнодорожников и от Атомпрофсоюза в моем лице. По столько же человек сюда делегировали работодатели и государство, а все остальные — это народные депутаты, представители Гоструда, службы занятости, Фонда социального страхования и т.д. Мы провели уже более 20 рабочих встреч. Основная дискуссия, конечно, происходит между профсоюзной стороной и стороной работодателя. И голосование остальных членов рабочей группы почему-то зависит от того, насколько удачно та или

иная сторона эта дискуссию провела. Основные итоги — этот Трудовой кодекс больше устраивает профсоюзы, чем государство и работодателя. Это однозначный вывод. Когда вы читаете в средствах массовой информации, что это рабский Кодекс, что он устанавливает 12-часовый рабочий день, 48-часовую рабочую неделю, 16 дней отпуска и другое, семидневку, шестидневку, и тому подобное — все это вранье. Для этого надо взять и внимательно почитать первое чтение Кодекса. Больше всего недовольны этим Кодексом работодатели. Почему? На сегодня работодатели как можно больше заинтересованы в либерализации трудовых отношений. То, что сейчас идет по всей Европе. Это, чтобы работника было легко принять на работу и легко уволить с минимальными формальностями. Изменить его трудовую функцию, объем работы, его условия труда, уровень оплаты труда. Чтобы не требовалось никаких согласований, переговоров, консультаций. Человек используется как робот, и обращаются с ним так же. Вот к этой максимальной либерализации стремятся все. Не только работодатели в Украи-

не, но и Европы, куда мы направляемся. Вот в этом плане Кодекс для нас очень негативен.

Кему склоняет европейский опыт? Чтобы все свести на уровень консультаций. Чтоб никогда не было слова «погодження», «з урахуванням думки», «з затвердження»... со стороны профсоюзного комитета. Чтобы это все было необязательно и основным документом, который регламентирует взаимоотношения работодателя и работника, был только коллективный договор. То есть они хотят уничтожить ценность отраслевого соглашения, ценность генерального соглашения. И чтобы как можно меньше было записано в Трудовом кодексе гарантий для работника. То есть чтобы в законе был закреплен минимум, а все отдать на уровень переговоров. Это было возможно, если бы у нас были социализированные, социально ориентированные работодатели, которые бы отвечали за свои слова. Но, поскольку у нас к работнику в большей степени относятся как к рабу, задача наша, как профсоюза, была как можно больше сохранить в предлагаемой редакции Трудового кодекса тех прав и гарантий, которые на сегодня законно закреплены за работником.

Могу сказать, что процентов на 80 нам это удалось, большинство предложений профсоюзов прошли. Но есть и плохая новость. Вот буквально на следующей неделе приезжают представители Международной организации труда. Их рекомендации к Трудовому кодексу будут обязательны для выполнения. А Международная организация труда она к профсоюзам занимает не такую лояльную позицию, как казалось бы. МОТ следит за четким балансом интересов работодателей и работников. В Европе нет таких прав и полномочий, беспрецедентных, как они называют, какие есть у профсоюзов Украины. У нас есть свой закон, у нас есть права, как прописано в законе, в Европе такого нет. Поэтому очень много замечаний от Международной организации труда касается именно наших профсоюзных прав. То есть при-

сегодняшней редакции Трудового кодекса — трудовые договора будут только письменные. И второе: по трудовым книжкам. Позиция профсоюза — отмена трудовых книжек — отмена трудовых книжек не может быть до тех пор, пока не заработает вот этот единый реестр, в котором будет вестись вся трудовая деятельность работника. А это, по нашим подсчетам, произойдет не ранее, чем через пять лет. То есть пока он заработает, пока туда будут перенесены все записи, пока будет синхронизирован с пенсионным, налоговым законодательством. А работодатели и государство предлагают отменить трудовые книжки уже завтра. Вот такие основные разногласия на сегодня. (Окончание на 7-й стр.)

МАТЕРІАЛИ І ДОКУМЕНТИ VII ПЛЕНУМУ ЦК АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ПЛЕНУМУ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ
ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ
АТОМОНІ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

від 7 квітня 2016 року № Пл 7-1, м. Київ

Про реформування діяльності підприємств Зони відчуження

Пленум ЦК профспілки відзначає: незважаючи на те, що 2016 рік оголошено Роком вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та пам'яті жертв Чорнобильської катастрофи, у з'язку із залишковим принципом фінансування відповідних бюджетних програм існує низка проблемних питань, які досі не вирішуються.

Недофінансування окремих бюджетних програм та списання залишків Державною казначеїською службою України 1 січня 2015 року з рахунків одержувачів без сплати зареєстрованих зобов'язань привело до фактичного виникнення незареєстрованої кредиторської заборгованості підприємств Зони відчуження на загальну суму 148,5 млн. гривень. Це викликало невиплату заробітної плати персоналу підприємств та ще більше загострило соціальне напруження в трудових колективах. Одночасно відбулися часткове знищенню та обмеження постачання природного газу, нарахування Державною фіiscalною службою України 2,3 млн. гривень штрафів та пені за несплачені обов'язкові платежі до державного бюджету (насамперед єдиний соціальний внесок), що привело до акцій протесту.

Видатки, передбачені Загальнодержавною програмою зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему, профінансовані трохи більш ніж наполовину від передбаченої Програмою суми.

Визначені Державним бюджетом України видатки не дають можливості забезпечення фінансування навіть першочергових заходів (заробітна плата, енергоносії тощо). За межами фінансування залишилося відшкодування Пенсійному фонду України фактичних витрат на виплату і доставку пенсій осіб, яким вона призначена на пільгових умовах. Внаслідок чого виконання заходів із зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС знаходиться під загрозою зризу.

З набранням чинності Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» на проведення операцій в рамках виконання проектів міжнародної технічної допомоги на Чорнобильській АЕС було скасовано пільги з оподаткування прибутку підприємств, отриманого за рахунок міжнародної технічної допомоги.

Пленум ЦК профспілки відзначає, що передача на фінансування до місцевого бюджету м. Іванків ДЗ СМСЧ №16 привело до ускладнення надання медичної допомоги працівникам підприємств Зони відчуження та ДСП ЧАЕС (інформація додається) та невиплати заробітної плати працівникам медичного закладу впродовж 3 місяців.

У планах на цей рік вилучення усього ядерного палива з енергоблоків. Це означає, що замість трьох ядерних установок, якими є перший, другий та третій енергоблоки ЧАЕС, буде один ядерний об'єкт — СВЯП. Це надає уряду підстави вже зараз говорити про необхідність скорочення персоналу, аргументуючи це, передусім, потребою зменшення витрат бюджету.

Також у планах і завданнях Мінекології перед ДАЗВ: зниження обсягів споживання газу, який йде на опалення будівель, запровадження альтернативних джерел енергії, передача на аутсорсинг деяких видів діяльності. Також передбачається, виведення частки робочих місць за межі Зони відчуження шляхом використання електронного управління.

16 березня 2016 року відбулись чергові парламентські слухання на тему: «30 років після Чорнобиля: уроки та перспективи». Після минулорічних аналогічних парламентських слухань із 30 рекомендацій було виконано аж 4, а саме — прийнято зміни до Податкового кодексу про звільнення від оподаткування міжнародної допомоги, створено міжвідомчу комісію з комплексного розв'язання проблем Чорнобильської АЕС, підготовлено план заходів з відճанення 30-х років Чорнобильської катастрофи та 2016 рік оголошено Роком вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Решта рекомендацій ані Урядом, ані ВРУ не виконана. Якщо це врахувати, то перспективи виконання цьогорічних Рекомендацій пессимістична.

Більше того, 2015–2016 роки перетворені на роки знищання над чорнобильцями. Були скасовані доплати за роботу в Чорнобильській Зоні відчуження, введено оподаткування чорно-

бильських пенсій, не вирішується питання щодо відшкодування пільгових пенсій, Уряд планує перегляд Списків виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, затверджених Постановою КМУ від 16.01.2003 №36. І якщо по розділах «Атомна енергетика та промисловість», завдяки конструктивній та наполегливій позиції Атомпрофспілки та уповноважених осіб ДП НАЕК «Енергоатом», вдалося знайти порозуміння, то з розділу ХІ «Роботи з радіоактивними речовинами та джерелами іонізації» вимріювані «берілієм» взагалі виключено позицію: «працівники, зайняті повним робочим днем у зоні відчуження на підприємствах, в установах і організаціях...», і це, незважаючи на те, що особливий статус Зони відчуження регламентується окремим Законом України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи».

Лише після наполегливих дій та акцій протесту вдалося повторити право працівників підприємств Зони відчуження на встановлення доплат. Законопроект №2524а після неодноразових безрезультивних голосувань було включено до порядку денного пленарного засідання Верховної Ради України та прийнято 04.02.2016 року. Закон №987-VIII набрав чинності з 26.02.2016 року.

Враховуючи, що Закон «Про внесення змін до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» №987-VIII з 26.02.2016 року набрав чинності, Мінсоцполітики підготувало проект постанови Кабміну «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2008 року №831» стосовно продовження її дії на період з 1 січня 2016 року. Окрім цього, змінено розмір доплати з фіксованою сумою 1827 грн. на 150 відсотків мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня 2016 року з відповідного року. Атомпрофспілкою 31 березня 2016 року цей проект погоджено.

Важливо зауважити, що ще у лютому 2015 року у Верховній Раді було зареєстровано законопроект № 2093 «Про внесення змін до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (щодо соціального захисту постраждалих осіб)». Цей законопроект також передбачав поновлення дії ст. 39 базового закону щодо доплати працюючим у Зоні відчуження. Але окрім цього пропонувалося відновити досить широке коло пільг та компенсацій, у тому числі звільнення від оподаткування чорнобильських пенсій.

Цей законопроект прийнятий Верховною Радою 17 березня 2016 року, але станом на 1 квітня 2016 року він ще не був підписаний Президентом України.

Враховуючи супільне і міжнародне значення робіт, які виконуються в Чорнобильській Зоні відчуження, Пленум ЦК Атомпрофспілки

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Звернутися до Кабінету Міністрів України з вимогою застосувати належне фінансування чорнобильських Програм шляхом внесення відповідних змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2016 рік» та передбачити зближення асигнувань на 2017 рік за такими бюджетними програмами:

— «Виконання робіт у сфері поводження з радіоактивними відходами неядерного циклу, будівництво комплексу «Вектор» та експлуатація його об'єктів»;

— «Підтримка екологічно безпечної стану у зонах відчуження і безумовного (обов'язкового) відселення»;

— «Підтримка у безпеціному стані енергоблоків та об'єкта «Укриття» та заходи щодо підготовки до зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС»;

— «Соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

2. КМУ при розробці бюджету на 2017 рік передбачити додаткову дотацію бюджету міста Славутич на забезпечення утримання соціальної інфраструктури міста у повному обсязі відповідно до Закону України «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та переворотення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему».

3. Домагатися вирішення питання щодо фінансування ДЗ СМСЧ №16 (м. Чорнобиль) та ДЗ СМСЧ №5 (м. Славутич) МОЗ України за рахунок державного бюджету.

4. Звернутися до Президента України, Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України з вимогою негайно вирішити питання відомчого підпорядкування та фінансування СМСЧ

№16 у м. Чорнобиль з метою забезпечення працівників підприємств Зони відчуження доступно, якісно медично допомогою.

5. Звернутися до ДАЗВ щодо прискорення погодження у відповідних міністерствах та реєстрації у Верховній Раді України розробленого спільно з Атомпрофспілкою законопроекту про порядок відшкодування Пенсійному фонду України витрат на виплату та доставку пенсій, призначених на пільгових умовах працівникам підприємств Зони відчуження та підприємств, які виконують роботи відповідно до контрактів з підприємствами Зони відчуження;

6. Звернутися до Кабінету Міністрів України із пропозицією розробити план заходів щодо інтеграції майданчика Чорнобильської АЕС в атомну галузь України з метою вдосконалення та вирішення питань поводження з відпрацьованим ядерним паливом і радіоактивними відходами та зняття з експлуатації атомних електростанцій України;

7. Звернутися до Державного агентства України з управлінням Зоною відчуження з вимогами:

— Прискорити розробку та затвердження змін до концепції реформування діяльності підприємств Зони відчуження за участю фахівців Атомпрофспілки;

— При розробці змін до концепції реформування діяльності підприємств Зони відчуження провести розрахунки соціальних наслідків;

— Проводити постійну роз'яснювальну роботу з працівниками підприємств Зони відчуження щодо мети та шляхів проведення реформування підприємств;

— На виконання Галузевої угоди між Атомпрофспілкою та ДАЗВ не допускати прийняття управлінських рішень, які стосуються соціальних питань, без проведення попередніх консультацій з представниками Атомпрофспілки.

8. Підтримати звернення керівництва м. Славутич до ДП НАЕК «Енергоатом» із пропозицією визначити потребу і доцільність створення в м. Славутич центру (навчально-технічного кластера) для підготовки фахівців по забезпеченню зняття з експлуатації атомних енергоблоків.

9. Підтримати ініціативу ДАЗВ щодо розробки проекту Закону України щодо відновлення цільового призначення Державного фонду поводження з РАВ з вирішеннем механізмів фінансування та управління цим фондом на прикладі країн європейських практик.

10. Звернутися до керівництва ДАЗВ з вимогою прискорити прийняття змін до Закону України «Про Загальнодержавну програму зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему» шляхом звернення заходів з реалізації програми з 2016 по 2028 роки з обов'язковим включенням до неї заходів соціального захисту персоналу ЧАЕС та жителів м. Славутич.

11. Враховуючи досвід ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, доручити Президії ЦК Атомпрофспілки підготувати відкритий лист до Президента України, Кабінету Міністрів України, Ради національної безпеки та оборони України із застеженнями від небезпечних експериментів із атомною енергетикою та використання атомних енергоблоків у режимі «маневрування».

12. ДАЗВ спільно з Атомпрофспілкою прискорити прийняття постанови Кабінету Міністрів України про подовження терміну дії постанови від 10.09.08 №831 «Про доплати особам, які працюють у Зоні відчуження».

13. ДАЗВ за участю Атомпрофспілки домогтися включення до Списків виробництв, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, позицій стосовно працівників підприємств, установ, організацій Зони відчуження.

14. Запропонувати ДАЗВ пролонгувати Галузеву угоду між ДАЗВ та Атомпрофспілкою на 2016–2017 рр.

15. У з'язку з неузгодженістю нормативно-правових актів щодо правового статусу Зони відчуження та запропонованого біосферного заповідника, відсутністю у фахівців Міністерства екології та природних ресурсів чіткого розуміння механізму створення та діяльності вказаного заповідника, звернутися до Президента Украї

СЛАВА ГЕРОЯМ ЧОРНОБИЛЯ! 26 КВІТНЯ — 30-ті РОКОВИНИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ

В ПАМ'ЯТЬ ЗАГИБЛИХ ЧОРНОБИЛЬЦІВ

В пам'ять вічних синів.
Патріотів-бійців
У Чорнобилі бронзовий злиток —
Це реакторний блиск
Змайстрували обеліск —
Скільки душ? — неможливо злічити...
У найкращих літах —
Тяжка куля в грудях
Зупинила життя окаянна.
В мирний час, в світлі день
Великодніх пісень —
Невидима війна полум'яна.
Відчайдушних мужів
«Мирний атом» здріжив:
Двадцять шосте кривавило квітня.
Засвінцьовані кров
Поборола любов,
Одягла у костюми гранітні.
Ой батьки і сини,
Розкажіть хові сні
Що ж ви чуете в скелі гранітній?
Смерть — нейтронна журба,
А життя — боротьба
В вічнім колі кружляє по світу.
А зозуля кус
І жалю додає:
Поки в світі ще сіється жито...
Поки сонце сія,
Доти пахне земля,
Скільки ж люди в журбі будуть жити?...

Юлія ЮЩЕНКО

30 лет борьбы, 30 лет преодоления «і ніякого вшанування»

(Окончание.

Начало на 1-й стр.)

Очень ждем от вас, уважаемые народные депутаты, положительного голосования во втором чтении и в целом проекта Закона Украины «Про внесення змін до Закону України «Про статус ...» №2093 від 10 лютого 2015 року, ініціатором которого является «Союз. Чорнобиль. Україна». Этим вы частично реабилитируетесь по голосованию той страшной ночи 29 декабря 2014 года.

На повестке дня Верховной Рады вот-вот должен появиться проект изменений в статьи 50, 52 и особенно в статью 54 нашего Закона, разработанный ВГОІ «Союз. Чорнобиль. Україна» в сотрудничестве со многими чернобыльскими организациями и одобренный Минсоцполитики в полном объеме статьи 54, а это 6; 8; 10.

Пару слов об «осучасненні» зарплат для начисления пенсий... Только чернобыльцам «осучаснення» считается за 2006 год, а всем остальным пенсионерам Украины за основу взят 2007 год. Это недопустимо.

Ведь главное для всех нас — это достойная пенсия, которую мы законно заработали ценой своего здоровья, пенсия, которую гарантировало государство и Конституция Украины.

Два слова о взаимодействии и сотрудничестве с Верховной Радой, Кабинетом Ми-

нистров, Президентом Украины. А они никакие. Буквально десятки писем от руководства ВГОІ СЧУ Премьер-министру и Президенту Украины о встрече именно на тему оптимизации Чернобыльского законодательства, остаются даже без ответов. Короткая беседа с Петром Алексеевичем, Владимиром Борисовичем и пани Яресько 14 декабря 2015 года во время торжественных мероприятий, посвященных «Дню ликвидатора», гарантировала нам встречи. Надеемся на эти встречи в ближайшее время.

И последнее — под девизом: «Страна, не помнящая своих героев, обречена на забвение».

Несмотря на трудное положение в стране, наша организация на протяжении долгих 15 лет сооружает мемориал «Героям Чернобыля» на территории в 3,2 га в Деснянском районе города Киева, где проживает наибольшее количество участников ликвидации Чернобыльской катастрофы и пострадавших от этой трагедии — эвакуированных из города Припять. Огромную помощь в осуществлении нашей мечты оказывает член нашей команды, глава Деснянского районной администрации Вадим Онуфрійчук, и, конечно же, городской голова Виталий Кличко. Принимают участие в сооружении мемориала руководство ВГОІ СЧУ и все общественные чернобыльские организации Деснянского района. Почти все объекты мемориала сданы в эксплуатацию. 26 апреля надеемся ввести в эксплуатацию уникальную колокольню. 26 апреля, в год 30-летия со дня этой страшной катастрофы, мы приглашаем вас, уважаемые руководители нашей страны, вместе с дипломатическим корпусом стран — участниц ликвидации аварии на Чернобыльской АЭС посетить наш мемориал и отдать долг памяти жертвам трагедии.

Слава героям Чернобыля!

Владимир КОБЧИК,
председатель Общества ветеранов-инвалидов ликвидации аварии на Чернобыльской АЭС, член Атомпрофсоюза Украины

Подвійний цинізм

Президент повернув законопроект №2093 до парламенту зі своїми пропозиціями, про це йдеється на сайті парламенту. 17 березня Верховна Рада прийняла закон №2093 «Про внесення змін до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» щодо соціального захисту постраждалих осіб. Згідно з документом, чорнобильцям мали би відновитися категорії зон радіоактивного забруднення та точний період час проживання громадян у зонах гарантованого добровільного відселення. Тим, хто проживає у зоні, планували повернути право першочергового безоплатного надання санаторно-курортних путівок або одержання компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування. Крім того, неповнолітнім дітям або дру-

жині померлого ліквідатора аварії 1-ї категорії, незалежно від наявності причинного зв'язку смерті з Чорнобильською катастрофою, мали надаватися пільги, якими користувався померлий, а також одноразова компенсація за втрату годувальника, а в подальшому — щомісячна компенсація.

У зв'язку з вето Президента України на закон №2093, Микола Томенко, лідер громадського руху «Рідна країна», зазначив: «Влада фактично скасувала рік вшанування чорнобыльців у зв'язку з 30-мі роковинами Чорнобильської катастрофи». Таку думку висловив Микола Томенко видаємо «Обозреватель».

Інакше не можна прокоментувати історію з вето Президента на Закон України про внесення змін до закону «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (рег. №2093), — зазначив Томенко, який виступив співавтором цього закону. Він переконаний, що в цій історії влада продемонструвала подвійний цинізм.

Не подлежит забвению...

Начальник смены блока №6 Алексей Витальевич Смаглюк работает на Запорожской АЭС уже более 25 лет. Фактически и распределили его на четвертом курсе учебы в Одесском политехническом институте в Энергодар, так как его жена Надежда, окончившая этот же институт, уже работала на ЗАЭС. Правда, сам он хотел поехать на Хмельницкую АЭС. Но... все вообще получилось по-другому.

Однажды в начале весны 1987 года пятикурсников вызывали к себе заведующий кафедрой: «Ребята, — обратился он, — Партия сказала: надо! Комсомол ответил: есть! Надо опять запускать блоки ЧАЭС, персонала не хватает, так что дружно едем туда...».

Сегодня я понимаю, говорит Алексей Витальевич, что кто мог, то как-то обезопасил себя, некоторые из ребят даже оформляли опекунство над родителями. Ну а остальные, и их было большинство, приходя медкомиссию, поехали в Припять.

Не было ни страха, ни опасения, ни малейшего представления (кроме географического, конечно) о том, куда их везут. С конструкций станции все студенты были знакомы... Но первое, что они увидели по прибытии, — реакторного отделения 4-го блока практически не было.

Блоки №1 и №2 уже работали, поэтому сначала ребят направили в учебно-тренировочный пункт, а через неделю — на третий энергоблок для участия в подготовке пуска.

— Жили мы все на Зеленом Мысе в удобных финских домиках с двумя комнатами, кухней и ванной, с телевизором, — говорит мой собеседник, — но во всем чувствовалась временност. Зарплату нам выдавали сразу по приезде на вахту. И там еще было

несколько магазинов, где «выбрасывали» дефицит. Работали мы посменно. Набрав максимально допустимую дозу, уезжали, а на наше место прибывали другие. Люди были со всего Советского Союза, со всех станций. Одни ехали по зову сердца, не за деньги, а за идею. Другие — чтобы заработать.

Сам Алексей Смаглюк прошел на ЧАЭС с 1987 по 1991 год. Почему же уехал в Энергодар? Авария на ЧАЭС вызвала большое загрязнение местности, лесов и водоемов, норма выбросов радиоактивных веществ в атмосфере превышала допустимые значения в пять раз... А у него на тот момент родилось уже двое детей, поэтому была боязнь за их будущее.

На Запорожской АЭС он начал старшим оператором реакторного отделения шестого энергоблока тогда, когда блок еще монтировался. Оборудование немного отличалось, но помогли коллеги. Сегодня он уже более 10 лет как начальник смены блока. Оглядываясь на годы, прошедшие со временем аварии в Чернобыле, говорит, что подход оперативного эксплуатационного персонала к культуре безопасности кардинально изменился. Скорее всего, и авария была следствием низкой культуры безопасности.

— На Запорожской атомной станции есть тренажеры блоков №1-6, и занятия на них очень помогают в работе: можно смоделировать любую ситуацию, а инструкторы в этом помогают. Можно остановить тренажер и сказать: а давайте попробуем по-другому. Когда ты сам это видишь и ощущаешь руками, то, придя к себе на БЧУ, как-то морально

готов к любым ситуациям, — говорит Алексей Витальевич.

— А ведь пока тренажеры не было, все аварии и действия обсуждались на словах.

Конечно, мы имеем заявление администрации Запорожской АЭС в области безопасности. Но прежде всего это должны осознавать люди, которые давят на ключи. Культура безопасности работника соотносится с организационной культурой. Она проявляется в соответствующих представлениях и мотивации, которая обеспечивает безопасное поведение.

С момента аварии на Чернобыльской АЭС прошло уже 30 лет. Выросло целое поколение, не заставшее эти события. Дата «26 апреля» не подлежит забвению — это день ликвидаторам всех радиационных аварий, не только Чернобыльской, работа которых по ликвидации последствий аварии была подвигом...

О. ШПЛИХАЛ

После взрыва

на четвертом энергоблоке Чернобыльской атомной электростанции 26 апреля 1986 в атмосферу попали 190 тонн радиоактивных веществ. Из полмиллиона ликвидаторов погибла примерно десятая часть, инвалидами стали еще 165 тысяч человек.

Крупнейшая атомная катастрофа в США
произошла 28 марта 1979 года. В результате несчастного стечения технических и субъективных человеческих факторов вышел из строя 2-й реактор станции Три-Майл Айленд (М. Миддлтаун, Пенсильвания), что привело к утечке реакторного топлива. На преодоление последствий аварии было затрачено около десяти лет и почти 1 миллиард долларов.

Первопричиной аварии стал выход из строя насоса поставок в контуре системы охлаждения второго реактора. Автоматически включилась аварийная система подачи охлаждения, однако, несмотря на нормальную работу всех трех аварийных насосов, вода в парогенераторе не поступала из-за того, что во время ранее проведенного планового ремонта магистраль водоснабжения оказалась закрытыми.

Эта ошибка была исправлена за 8 минут, но из-за смятения по проблемам с водоснабжением остались незамеченными проблемами с предохранительным клапаном, что привело к перегреву термооболочки и превышение допустимого в ней давления.

К концу дня 28 марта охлаждения реактора удалось восстановить, однако в настоящее время расплавилась часть ядерного топлива. Хотя корпус реактора остался невредимым, состоялся незначительный выброс в атмосферу радиоактивных газов и загрязнения станции радиоактивной водой, вытекшей из реактора. Было решено, что в эвакуации населения, проживавшего рядом со станцией нет необходимости, однако губернатор Пенсильвании посоветовал покинуть восьмикилометровую зону беременным женщинам и детям дошкольного возраста.

Работы по устранению последствий аварии были начаты в августе 1993 года и официально завершены в декабре 1993 года. Они обошлись в 975 миллионов долларов США. Была проведена дезактивация территории станции, топливо было выгружено из реактора. Однако часть радиоактивной воды впиталась в бетон защитной оболочки и эту радиоактивность практически невозможно удалить.

До Чернобыльской аварии, случившейся через семь лет, авария на АЭС «Три-Майл Айленд» считалась крупнейшей в истории мировой ядерной энергетики и до сих пор считается самой крупной ядерной аварией в США.

Первое в Великобритании

сухое хранилище ОЯТ сдано в эксплуатацию для АЭС «Sizewell B»

Первые контейнеры с облученным топливом будут размещены в хранилище осенью этого года. Они будут находиться там до появления в стране геологического хранилища ОЯТ.

АЭС «Sizewell B» состоит из одного блока с реактором PWR мощностью 1198 МВт(эл.). Коммерческая эксплуатация блока началась в 1995 году, владельцы станции рассчитывают на 60-летний срок службы блока.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Atomnik Ukraine»

Адреса редакції: вул. Жилянська, 5-б, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»
Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
<http://www.atomprofsipka.info>

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальністю несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 4400